

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/198/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113206181
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7113206181.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Senatorska 18, Warszawa, 00-950 Poľská republika, identifikačné číslo: 001254524, zapísaná v Národnom súdnom registri vedenom Okresným súdom v meste Varšava, 12.obchodné oddelenie, pod číslom KRS 0000025237, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky: Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpený Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom BBC V, block A, Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanej: O., bytom: Aténska 2613/3, 040 13 Košice, v zastúpení: JUDr. Jozefom Čorbom, PhD., advokátom, Žižkova 39, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.558,97 € s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.250,87 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 24,64 Eur od 6.10.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 24,44 Eur od 17.11.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 25,32 Eur od 17.12.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 25,13 Eur od 15.1.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 25,48 Eur od 17.2.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 27,37 Eur od 17.3.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 26,23 Eur od 16.4.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 27,08 Eur od 17.5.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 26,97 Eur od 17.6.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 27,81 Eur od 16.7.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 27,74 Eur od 17.8.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 28,13 Eur od 17.9.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 934,53 Eur od 5.10.2011 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 60%, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.3.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 1.558,97 € so zmluvným úrokom vo výške 16,5 % ročne od 27.10.2009 do zaplatenia, so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 27.10.2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalobca ako pobočka zahraničnej banky podnikajúcej na území Slovenskej republiky, ktorá okrem iného poskytuje spotrebiteľské alebo hypotekárne úvery, uzatvoril so žalovanou zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“, registračné číslo zmluvy: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej hotovostný úver úročený dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 16,5 % ročne. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním

úveru podľa zmluvy a k 26.10.2009 bola v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 1.558,97 €. Žalobca žalovanú viackrát vyzýval na zaplatenie dlhu, avšak bezúspešne.

3. Tunajší súd vydal dňa 22.4.2013 platobný rozkaz č.k.: 37Ro/78/2013, ktorý z dôvodu jeho nedoručenia žalovanej do vlastných rúk uznesením zo dňa 13.5.2013 č.k.: 37Ro/78/2013-54 zrušil.

4. Žalobca podaním zo dňa 20.9.2013 uviedol, že istina pohľadávky žalobcu pozostáva z pohybov na účte z dôvodu čerpania úveru:

- pohybov na účte z dôvodu čerpania úveru žalovaným, pripočítanie úrokov v zmysle bodu 6.5 zmluvy o úvere, zo splátok (ak boli vykonávané), prípadne z automatických splátok úveru (ak by dlžník úver aktívne nesplácal vôbec, v zmysle bodu 2.3.4 a) všeobecných obchodných podmienok žalobca mohol prijať opatrenia k uspokojeniu svojej pohľadávky);

- poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov, na ktorý odkazuje bod 2.4.1 všeobecných obchodných podmienok (na ktoré odkazuje bod 1.1 zmluvy o úvere). Sadzobník poplatkov prikladáme do prílohy (do pozornosti dávame súdu časť mPôžička - Ostatné činnosti).

Z výpisu, ktorý odráža celú platobnú históriu, vyplývajú nasledovné skutočnosti:

- žalovaný čerpal prostriedky z úverového rámca vo výške celkom 1.692,89 EUR, a to prevodom dňa 16.12.2008. Ostatné debetné operácie predstavujú najmä úroky z úveru, ktoré sa v zmysle zmluvy pripisujú na ľarchu zostatku úveru.

- žalovaný na účel splatenia úveru žalovaného poukázal celkom 9 platieb vo výške 41,63 EUR a jednu vo výške 66,78 EUR, naposledy dňa 26.10.2009; spolu celkom 441,45 EUR. Po poslednom dátume už nebola vykonaná žiadna splátka, a preto je zostatok úveru vo výške 1.558,97 EUR.

- výška istiny predstavuje posledný stav na výpise z úverového účtu.

Žalobca od zmluvy odstúpil 04.10.2011. Odstúpenie sa žalobcovi vrátilo s tým, že adresát je neznámy. Žalobca bol toho názoru, že zmluva o úvere, ako aj všetky práva a povinnosti z nej vyplývajúce, sa riadia predovšetkým Obchodným zákonníkom, s výnimkou tých práv a povinností, ktoré sú upravené v §§ 52-62 Občianskeho zákonníka. Je to dané tým, že v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka je zmluva o úvere tzv. absolútnym obchodom, a to bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Občiansky zákonník žiadnu úpravu zmluvy o úvere alebo úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahuje, preto neexistujú ustanovenia Občianskeho zákonníka (s výnimkou §§ 52-62), ktoré by boli na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Na základe uvedeného má žalobca nárok na úrok - t.j. dohodnutý zmluvný úrok vo výške podľa bodu 5.1 zmluvy o úvere. Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške uvedenej v žalobnom návrhu. Uplatnenie nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vo vzťahu k zmluve o úvere nevyklučuje žiadne ustanovenie Obchodného zákonníka. Nárok na úroky z omeškania si žalobca mohol uplatniť odo dňa, kedy od zmluvy o úvere odstúpil. Žalobca si preto uplatňuje nárok na zaplatenie úroku z omeškania od 1.1.2012. Žalobca od zmluvy o úvere odstúpil ešte v roku 2011. V zmysle bodu 2.4.7 všeobecných obchodných podmienok sa za deň doručenia považuje tretí deň odo dňa uloženia zásielky na pošte. Preto je možné tvrdiť, že doručenie s istotou nastalo najneskôr 31.12.2011. Preto si žalobca nárokuje na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa žalobného návrhu od 1.1.2012, byť si vedomý skutočnosti, že okamih doručenia odstúpenia od zmluvy o úvere mohol nastať ešte v roku 2011.

5. Žalovaná sa k návrhu na začatie konania vyjadrila podaním zo dňa 24.9.2013, kedy uviedla, že na základe zmluvy o úvere jej žalobca poskytol úver vo výške 51.000,- Sk, t.j. 1.692,89 € dňa 16.12.2008. Zmluva o úvere má povahu spotrebiteľskej zmluvy a záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi ňou a žalobcom na jej základe je podľa jej názoru potrebné považovať za občianskoprávny záväzkový vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Ako uvádza žalobca v návrhu na začatie konania, od zmluvy o úvere odstúpil dňa 4.10.2011. Ak žalovaná zoberie do úvahy vyššie uvedené zákonné ustanovenia, odstúpením od zmluvy sa zmluva o úvere zrušila od začiatku. Právnym dôsledkom odstúpenia od zmluvy je povinnosť účastníkov zrušenej zmluvy vrátiť iba to, čo si na jej základe plnili. Splnenia tejto povinnosti sa môže účastník zrušenej zmluvy domáhať v premlčacej lehote 2 rokov, ktorá sa začína počítať odo dňa, ku ktorému sa zmluva spätne zrušila, v tomto prípade odo dňa 16.12.2008. Keďže návrh na začatie konania podal žalobca dňa 14.3.2013, vzniesla námietku premlčania a považovala pohľadávku žalobcu voči jej osobe v celom rozsahu za premlčanú. Okrem vyššie uvedeného žalovaná namietala aj účtovanie a kapitalizovanie istiny úveru o

a) poplatok za telefonickú upomienku vo výške 1,66 € - celkovo bol tento poplatok účtovaný 9 krát, čo predstavuje sumu 14,94 €

b) poplatok za odoslanie listovej upomienky vo výške 16,60 € - v tomto prípade bol tento poplatok účtovaný 2 krát a predstavuje sumu 33,20 € a napokon
c) poplatok za výzvu na úhradu vo výške 16,60 € - celkom účtovaný 2 krát a predstavujúci sumu 33,20 €. Odôvodnenosť účtovania a kapitalizovania istiny úveru o tieto položky žalobca predloženými listinnými dôkazmi v žiadnom prípade nepreukázal, keďže sa medzi nimi v prípade listových upomienok a výziev na úhradu nenachádza žiaden dôkaz o ich odoslaní alebo doručení a v prípade telefonických upomienok žiaden dôkaz o ich zrealizovaní.

6. Žalobca na vyjadrenie žalovanej reagoval podaním zo dňa 7.8.2014, kedy uviedol, že skutočnosť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu žalobca nepopiera. Poukazuje však na tvrdenie, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený Zmluvou o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička je obchodnoprávneho charakteru, nakoľko zmluva o úvere je zaradená medzi absolútne obchody. A teda má za to, že aj pri posudzovaní práv a povinností vyplývajúcich z tohto právneho vzťahu sa majú použiť ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Zaradením ustanovení o právnej ochrane spotrebiteľov do právnych predpisov slovenského práva, zákonodarca nemal v úmysle absolútne vylúčiť aplikáciu Obchodného zákonníka na vzťahy, ktorého zmluvnou stranou je spotrebiteľ. V prípadoch, ak je tzv. absolútny obchodný vzťah posúdený zároveň ako spotrebiteľská zmluva, použijú sa naň príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, v tomto prípade najmä ustanovenia zmluvy o úvere (§ 497 a nasl. OBZ) ako zmluvného typu upraveného v Obchodnom zákonníku a zároveň ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. OZ), prípadne ustanovenia osobitných predpisov vo vzťahu k zmluvným dojednaniám. Uvedené potvrdzuje i ustanovenie § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka: „Pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší“. Teda v prípade, že Obchodný zákonník právny vzťah upravuje dostatočne jasne, a teda niet pochybností o jeho obsahu, má prednosť zákonné znenie pred interpretáciou v prospech spotrebiteľa. Čo sa týka právnych účinkov odstúpenia od zmluvy, žalobca uviedol, že v prípade, ak by neplatila aplikácia Obchodného zákonníka na spotrebiteľské zmluvy, uvedené ustanovenie možno považovať za máťuce. Pri odstúpení od zmluvy sa účinky odstúpenia od zmluvy spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka. Právna úprava odstúpenia od zmluvy v Obchodnom zákonníku je komplexnou, a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka sa nepoužijú. Podľa § 506 OBZ: „Ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi“. Toto ustanovenie stanovuje špeciálny dôvod odstúpenia od zmluvy na strane veriteľa, ktorému vzniká právo odstúpiť od úverovej zmluvy za predpokladu kvalifikovaného omeškania dlžníka s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov. Jednou z dvoch hypotéz citovanej normy je omeškanie dlžníka s vrátením viac ako dvoch splátok úveru. V posudzovanom prípade sa žalovaný ocitol v omeškaní so splácaním viac ako dvoch splátok úveru poskytnutého žalobcom na základe zmluvy o úvere. Žalobca preto využil svoje zákonné právo od zmluvy odstúpiť. V súvislosti s odstúpením veriteľa od úverovej zmluvy vzniká špecifická situácia, a to z dôvodu, že napriek odstúpeniu od zmluvy naďalej trvá záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok. Odstúpením od zmluvy de facto dochádza k mimoriadnej splatnosti úveru a strate výhody splátok. Vzhľadom na uvedený špecifický účinok odstúpenia na trvanie záväzku dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, nedochádza odstúpením od zmluvy ani k zániku nároku veriteľa na úrok z omeškania. Preto pri odstúpení od zmluvy veriteľom (žalobcom) pre nesplácanie úveru dlžníkom má veriteľ aj naďalej nárok na úroky z úveru aj sankčné úroky z omeškania. Pri odstúpení od zmluvy o úvere sa nárok na vrátenie poskytnutého plnenia posudzuje podľa vyššie citovaného ustanovenia § 506 OBZ, ktoré je zároveň špeciálnym k ustanoveniu § 351 ods. 2 OBZ. Aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení nie je prípustná. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na dôkazy predložené žalobcom v konaní pred súdom prvého stupňa je podľa názoru žalobcu zjavné, že žalobcovo odstúpenie, ktoré bolo urobené v súlade s ust. § 506 OBZ, založilo žalobcom uplatnený nárok voči žalovanému na úhradu nesplatennej časti úveru spolu s úrokom a príslušenstvom a nie len na úhradu nesplatennej časti úveru s úrokmi z omeškania, ako nesprávne rozhodol súd prvého stupňa. Žalobca je z dôvodov vymedzených vyššie toho názoru, že nie je dôvod posudzovať premlčanie podľa ustanovení pre žalovaného priaznivejších len z dôvodu, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. S poukazom na okamih odstúpenia od zmluvy, ktorý je dňom rozhodujúcim pre začatie plynutia premlčacej doby podľa § 394 ods. 1 OBZ k uplynutiu premlčacej doby dôjsť nemohlo, nakoľko od odstúpenia od zmluvy do doby, kedy bola podaná žaloba žalobcom uplynula doba kratšia ako 3 roky a teda možno argumentovať, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde v rámci lehoty upravenej v § 397 OBZ. Čo sa týka poplatkov za listové a písomné upomienky, tieto

žalobca špecifikoval, avšak zároveň uviedol, že nemá k dispozícii dôkazy, ktorými by súdu preukázal uskutočnenie telefonických upomienok.

7. Podaním zo dňa 8.9.2014 žalobca zoberal svoj návrh na začatie konania späť v rozsahu 81,34 € späť aj s príslušenstvom.

8. Na pojednávaní dňa 9.9.2014 žalovaná uviedla, že s poukazom na harmonogram splátok bola povinná plniť každé jednotlivé splátky vo výške 41,63 €, pričom splatnosť každej jednotlivkej splátky nastávala samostatne a teda žalovaná suma nezákonne zahŕňa aj splátky, ktoré boli splatné pred podaním žaloby a teda na splátky splatné pred dátumom 10.3.2010 vzniesla námietku premlčania opätovne. Ďalej zmluvný úrok, ktorý si uplatňuje žalobca je za dobu od 27.10.2009 tak, ako to uviedol v žalobe, čo poukazuje, že aj on splatnosť počítal od jednotlivých splátok do zaplatenia. Podľa jej názoru má žalobca nárok na zmluvný úrok len do splatnosti celého dlhu a po uplynutí už len úrok z omeškania, čiže na riadny úrok má nárok len po dobu splatnosti úveru, čiže do 16.12.2013 a od tohto dátumu by už mu nemal plynúť zmluvný úrok tak, ako to žalobca žiada až do zaplatenia.

9. Toto svoje vyjadrenie vyšpecifikovala žalovaná podaním zo dňa 10.11.2014 kedy uviedla, že žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 4.10.2011. Ak dôjde k odstúpeniu od zmluvy a de facto k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a strate výhody splátok tak, ako to uvádza aj právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 7.8.2014, je podľa jej názoru potrebné pri posudzovaní premlčania splátok rozlišovať dve roviny splátok. Prvú rovinu tvoria splátky, ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru a druhú rovinu predstavujú tzv. splátky splatné in futuro, splatnosť ktorých v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti určuje veriteľ na skorší deň ako bol pôvodne dohodnutý, a to práve na deň vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Z hľadiska posúdenia splatnosti jednotlivých splátok a následného premlčania má odstúpenie od zmluvy resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti podľa môjho názoru význam len vo vzťahu k splátkam, ktorých splatnosť mala nastať v budúcnosti, ale v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nenastane, pretože veriteľ ich zaplatenie požaduje naraz a predčasne. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti má teda význam len vo vzťahu k splátkam splatným in futuro a neovplyvňuje splatnosť splátok splatných pred tým ako došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Keďže odstúpenie od zmluvy resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti má význam vo vzťahu k splátkam splatným in futuro a splatnosť splátok splatných pred vyhlásením predčasnej splatnosti nemení, je potrebné premlčanie splátok splatných pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, posudzovať pri každej z týchto splátok samostatne s tým, že premlčacia lehota plynie odo dňa zročnosti každej z nich. Keďže žalobca podal žalobu dňa 14.3.2013, považuje všetky nezaplatené splátky, ktorých splatnosť nastala pred dňom 14.3.2011 za premlčané. Z výpisu z účtu vyplýva, že žalobkyňa zaplatila 10 splátok. Poslednú splátku uhradila dňa 26.10.2009. Splátky splatné po dni 26.10.2009 do 14.3.2011 možno preto v naznačenom smere považovať za premlčané. Podľa harmonogramu splátok ide o splátky č. 11 až 26. Pokiaľ ide o splatnosť splátok, splatnosť ktorých v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nastala predčasne, je žalobca oprávnený domáhať sa z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zaplatenia splátok č. 34 až 60. Tento záver však nie je konečný a je potrebné ho podrobiť ďalšej úvahe. Totiž, z harmonogramu splátok vyplýva, že časť splátky sa započítava na istinu a časť na úroky. Žalobca nie je po vyhlásení mimoriadnej splatnosti oprávnený požadovať zaplatenie tej časti splátky, ktorú tvoria úroky resp. má byť započítaná na úroky. Celkovo ide o sumu vo výške 191,- €, ktorá by mala byť v zmysle harmonogramu splátok zaplatená na úroky po splatnosti. Žalobca si v konaní uplatňuje aj úrok z úveru po splatnosti samotného úveru. Žalovaná má za to, že žalobca pokiaľ sa týka úroku, má na tento nárok len do doby, kedy došlo k zosplateniu úveru. Po zosplatení úveru má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4 Obo 143/1998. Zhrnúc vyššie uvedené, nemá žalobca nárok na zaplatenie splátok č. 11 až 26 z titulu ich premlčania a sumy vo výške 191,- €, ktorá má byť v rámci splátok započítaná na úrok po splatnosti ako aj na zaplatenie úroku po splatnosti žiadaného od 27.10.2009 do zaplatenia a to z dôvodu nástupu režimu úrokov z omeškania po zosplatení úveru.

10. Žalobca k vyjadreniu žalovanej podal stanovisko listom zo dňa 17.11.2014, kedy uviedol, že samotná skutočnosť, že takzvaný absolútny obchodný vzťah je založený medzi dodávateľom (§ 52 ods. 3 OZ) a spotrebiteľom (§ 52 ods. 4 OZ) však nezakladá automaticky pôsobnosť Občianskeho zákonníka v celom rozsahu, ale zakladá iba aplikáciu ustanovení o spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ určuje, že „zmluvné dojednania upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu

odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa“. Uvedené ustanovenie však vylučuje iba určité zmluvné dojednania (zmluvné podmienky), nie príslušné zákonné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na danú spotrebiteľskú zmluvu. Aplikáciu Obchodného zákonníka zakladá priamo zákon. Nejde teda o zmluvné dojednanie, ale o aplikáciu ex lege (nie dohodou strán), vyplývajúcu z právnych predpisov. Žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách nevylučuje použitie Obchodného zákonníka v prípadoch, keď je daná priamo zákonom. Žalobca rešpektuje všeobecnú požiadavku eurokonformného výkladu, t.j. aby sa dosiahol cieľ sledovaný komunitárnou úpravou, ktorá požaduje, aby za tzv. spotrebiteľské zmluvy boli považované všetky zmluvy medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom a aby bola zaručená ochrana spotrebiteľa. Je však vylúčené, aby išlo o výklad contra legem. Smernica Rady Európskych spoločností č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy. Každá zmluva, upravená zákonom, aj nepomenovaná zmluva, môže byť zmluvou spotrebiteľskou, pokiaľ vykazuje znaky určené smernicou. Žalobca je toho názoru, že jeho odstúpenie, ktoré bolo urobené v súlade s ust. § 506 OBZ, založilo ním uplatnený nárok voči žalovanému na úhradu nesplatenej časti úveru spolu s úrokom z úveru, ako aj s úrokmi z omeškania. Žalobca sa nestotožňuje s právnym názorom, podľa ktorého je žalovaný povinný vrátiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z úveru do doby odstúpenia od zmluvy a úroky z omeškania po odstúpení od zmluvy. Žalobca poukázal predovšetkým na charakter úrokov z úveru. Úroky z úveru predstavujú jeho imanentnú súčasť a sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere. Bez úrokov by nešlo o zmluvu o úvere, nakoľko predstavujú formu odplaty, ktorá je podstatnou náležitosťou tohto zmluvného typu a ktorá ju odlišuje od iných zmluvných typov obdobného charakteru. Tieto úroky je dlžník povinný platiť po celú dobu, až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Uvedený právny záver je zrejmy aj z rozhodovacej činnosti súdov. Výklad práva žalovanou považuje žalobca za celkom irelevantný, a ako taký je potrebné ho jasne a rozhodne odmietnuť ako nesprávny. Žalobca má za to, že premlčanie by malo byť posúdené podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

11. V podaní zo dňa 4.2.2015 žalobca zopakoval svoje vyjadrenia, kedy najmä uviedol, že je potrebné aplikovať Obchodný zákonník a to aj na otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Čo sa týka aplikácie § 52 ods. 2 OZ uvedené neznamená, že možno aplikovať akékoľvek ustanovenie, ale len také, ktoré bolo prijaté za účelom ochrany spotrebiteľa.

12. Žalovaná sa vyjadrila podaním zo dňa 9.2.2015, kedy uviedla, že to, že po odstúpení od spotrebiteľskej zmluvy nastupuje režim bezdôvodného obohatenia, potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 18.9.2014 sp. zn. 3Co 556/2013, kedy sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, že na odstúpenie od zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a na posúdenie právnych následkov tohto právneho úkonu je potrebné aplikovať § 48 ods. 2 OZ. Ďalší rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.10.2014 sp. zn. 6Co 222/2014 v tomto odvolací súd jednoznačne uzavrel, že „Obchodný zákonník musí z hľadiska poradia aplikovateľnosti ustúpiť spotrebiteľskému právu v širšom slova zmysle t.j. Občianskemu zákonníku a ako aj ďalším predpisom upravujúcim vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Odvolací súd sa ďalej k poradiu aplikovateľnosti vyjadril v tom smere, že primárne sa má použiť špeciálny predpis - zákon o spotrebiteľských úveroch a ak tento určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle a na jej základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková úprava, ale aj ako korektív pre prípadné ďalšie použitie noriem obchodného práva. Krajský súd v Košiciach svojím rozhodnutím zo dňa 15.5.2013 sp. zn. 11Co 138/2012 potvrdil rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 30.1.2012 sp. zn. 10C 5/2012, v ktorom prvostupňový súd zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úroku po splatnosti úveru. Prvostupňový súd pritom vychádzal z toho, že keďže žalobca od zmluvy odstúpil, táto sa zrušila od počiatku a tak si nemôže účtovať úroky z úveru a rôzne sankcie ako zmluvnú pokutu resp. poplatky spojené s poskytnutým úverom a výbermi. Ďalej z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.11.2014 sp. zn. 2Co 96/2012 vyplýva aj právne posúdenie tak Okresného súdu v Prešove, ako aj samotného Krajského súdu v Prešove v skutkovo takmer rovnakej veci toho istého žalobcu. Odstúpenie od zmluvy resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti má význam len vo vzťahu k splátkam splatným in futuro a neovplyvňuje splatnosť splátok splatných pred tým ako došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalovaná namietala tak premlčanie splátok č. 11 až 26, ktorých splatnosť nastala pred dňom 14.3.2011. Pokiaľ ide o splátky, splatnosť ktorých v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nastala predčasne (splátka č. 34 až 60), žalobca nemá podľa jej názoru nárok na zaplatenie tej časti splátky, ktorú tvoria úroky z úveru. Celkovo sa jedná o sumu 191 €. Žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru po zosplatení úveru. Žalovaná

záverom navrhla, aby súd nepriznal žalobcovi nárok zodpovedajúci premlčaným splátkam, úroku v splátkach vo výške 191 € a úroku po splatnosti úveru žiadaného do zaplatenia, pretože na tento nemá žalobca právny nárok. K úroku po splatnosti žalovaná uviedla, že existuje rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 23.10.2013 sp.zn. 13C/75/2013, ktorým súd zamietol žalobcom žiadaný úrok z úveru po splatnosti, odôvodňujúc to tým, že „Keďže odstúpením od zmluvy došlo k zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, zanikol aj nárok žalobcu na dohodnuté úroky za obdobie po odstúpení od zmluvy“. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26.11.2014 sp.zn. 2Co 96/2014 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil a zároveň vyslovil, že „požadovanie úrokov z omeškania, ako aj úrokov z úveru, by bolo dvojnásobným zaťaženie spotrebiteľa, spôsobovalo by značnú nerovnováhu medzi účastníkmi, a preto takéto podmienky akceptovať nemožno“.

13. Podaním zo dňa 19.2.2016 žalovaná ďalej uviedla, že k otázke premlčania splátok pred zosplatením úveru a k uplatneniu režimu bezdôvodného obohatenia pri odstúpení od zmluvy žalovaná zotrvala na svojich predchádzajúcich stanoviskách.

14. Na jej vyjadrenie reagoval žalobca podaním zo dňa 3.2.2016 kedy uviedol, že nemožno bez ďalšieho, ani pri aplikácii § 54 ods. 1 Obč.zák. vyhodnotiť dohodnuté následky odstúpenia od zmluvy, založené najmä na zachovaní povinnosti vrátiť úver i primerané úroky (ako cenu úveru) za zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa odchyľujú od Obč. zák. v neprospech spotrebiteľa. Je opodstatnené, aby aj po odstúpení od zmluvy o úvere dlžník platil aj úroky z úveru. V opačnom prípade by sa veriteľ využívajúc oprávnenie dané mu zákonom (odstúpiť od zmluvy - vyplývajúce aj z § 5 zák.č. 258/2011 Z.z.), ktoré je dôsledkom porušenia povinnosti dlžníka, dostal do horšieho postavenia, ako mal pred porušením povinnosti dlžníkom. „Dôsledky odstúpenia od úverovej zmluvy sa nemôžu líšiť podľa toho, či k odstúpeniu dôjde zo strany dodávateľa alebo zo strany spotrebiteľa. Dôsledky musia byť vždy rovnaké, keďže ide o rovnaký právny inštitút“. V čase uskutočnenia právneho úkonu, ktorým žalobca odstúpil od Zmluvy, však ešte nebola do ustanovenia § 52 ods. 2 začlenená jeho posledná veta, ktorá určuje primárnu aplikáciu Občianskeho zákonníka, a teda žalobca nemohol mať vedomosť o tom, že by malo prísť k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca odôvodnene predpokladal, že aj účinky odstúpenia od Zmluvy nastali v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Žalobca je preto názoru, že to, že uskutočnil právny úkon, ktorý mu zo zákona prináležal (nakoľko dochádzalo k závažným porušeniam Zmluvy zo strany žalovaného), mu nemôže byť na ťarchu. Vzhľadom k vyššie uvedenému, ako aj ku skutočnosti, že predmetné konanie bolo začaté pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa všetky spotrebiteľské zmluvy posudzujú podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, je žalobca názoru, že by predmetná Zmluva mala byť posúdená podľa pôvodného stavu, a teda podľa právneho stavu platného v čase uskutočnenia Odstúpenia, hoc si vedomý absencie prechodných ustanovení pre aplikáciu novely Občianskeho zákonníka. Žalobca od úverovej zmluvy právoplatne odstúpil, na základe čoho sa celý dlh žalovaného stal v celom rozsahu splatným. Okamih účinnosti Odstúpenia je v zmysle slovenského právneho poriadku ako aj ustálenej judikatúry slovenských súdov okamihom rozhodným pre začatie plynutia premlčacej lehoty na uplatnenie práva na súde. Okamih doručenia žalobcovho Odstúpenia je okamihom rozhodným pre začiatok plynutia premlčacej doby pre uplatnenie celého nároku žalobcu na súde.

15. Žalobca označil v žalobe a vo svojich vyjadreniach nasledovné dôkazy: Žiadosť, Zmluva, Všeobecné podmienky, Výpis z účtu, Odstúpenie od zmluvy, Návrh úhrady dlhu, Sadzobník, rozhodnutia, na ktoré sa odvolával vo svojich podaniach.

16. Žalovaná označila vo svojom vyjadrení nasledovné dôkazy: Harmonogram splátok, rozhodnutia, na ktoré sa odvolávala vo svojich podaniach.

17. Žalobca použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedeného v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie citovaných dôkazov.

18. Žalovaná použila nasledovné prostriedky procesnej obrany: skutkové tvrdenia uvedeného v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie citovaných dôkazov a vzniesla námietku premlčania.

19. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

20. Dňa 16.12.2008 uzavrel žalobca so žalovanou Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej hotovostný úver v maximálnej výške 51.000,- Sk/1.692,89 € a to na obdobie 60 mesiacov, ktoré začína plynúť v deň pripísania peňažných prostriedkov úveru na účet stanovený dlžníkom a konečná splatnosť úveru je 16.12.2013. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (ďalej len „harmonogram splátok“) sú uvedené v prílohe 1 zmluvy a sú vypočítané za predpokladu, že na účte pre mPôžičku nebude počas doby splatnosti úveru žiadny zostatok, okrem peňažných prostriedkov určených na príslušnú splátku, pripísaných v deň splátky. Úver je splácaný v mesačných splátkach v súlade s výpočtom splátok stanovenej v harmonograme splátok na účet zriadený pre splácanie mPôžičky. Bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov na úver, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy 17,81 %, celkové náklady spojené s úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy v sume 22.973,- Sk/761,- € a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver bola uvedená vo výške 19,92 %. V bode V bolo dohodnuté úročenie pohyblivou úrokovou sadzbou, ktorá v deň uzavretia zmluvy bola 16,50 % ročne s tým, že táto sa mohla aj zmeniť v dôsledku zmeny úrokovej sadzby na iný typ úrokovej sadzby. K zmluve boli priložené informácie k predmetnému úveru, kde bolo zosumarizované kto je veriteľom, poskytovateľom spotrebiteľského úveru, ďalej celková výška a mena spotrebiteľského úveru, čerpanie spotrebiteľského úveru formou financovania na účet, výberu hotovosti z bankomatu alebo platbou za tovary a služby, splácanie spotrebiteľského úveru, s výškou mesačnej splátky: 1254,- Sk, počet mesačných splátok: 60, dátum splatnosti: 16.dňa v mesiaci, spôsob splácania: inkaso, spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere: a) splnením záväzku, b) odstúpenie od zmluvy veriteľom, c) odstúpenie od zmluvy dlžníkom, ďalej tam rozšpecifikované upozornenia na následky nesplácania, boli definované celkové náklady spotrebiteľa, kde kolónka bola prázdna, ďalej ročná úroková sadzba: 16,50 %, ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhov zmluvy o spotrebiteľskom úvere: 17,81 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru: 19,92 %, ako aj ďalšie informácie. Uvedená zmluva bola vyhotovená formou predtlaču, pričom však údaje o konečnej splatnosti úveru, účet, na ktorý je potrebné úver splácať, celkové náklady spojené s úverom, priemerná RPMN boli do nej rukou vpísané. Zmluva bola podpísaná žalobcom aj žalovanou.

21. V konaní bol predložený harmonogram splátok k predmetnému úveru, z ktorého bolo zrejmé, že sa má jednať o 60 mesačných splátok splatných vždy k 16.dňu v mesiaci, prvá splátka: 16.1.2009, posledná splátka: 16.12.2013, každá vo výške 1.253,81 Sk/41,62 €, z toho bolo v harmonograme pri každej tejto mesačnej splátke uvedené koľko sa započítava na istinu, koľko na úrok a koľko je zostatok úveru k predmetnému dňu.

22. Listom zo dňa 4.10.2011 žalobca odstúpil od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička, registračné číslo: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX kedy uviedol, že zmluva zanikne v deň doručenia odstúpenia. Dôkaz o doručení oznámenia o odstúpení žalobca nepredložil.

23. Z ďalšieho listu zo dňa 4.10.2011 súd zistil, že žalobca navrhol úhradu dlhu vzniknutého v súvislosti s odstúpením od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička žalovanej a to formou splátkového kalendára, kedy bolo uvedené, že celkový dlh má predstavovať sumu 2.309,37 €, splácanie dlhu formou mesačných splátok v maximálnom počte 20 splátok, minimálna výška každej mesačnej splátky bude 120,- €, prvá splátka bude uhradená najneskôr 15.11.2011, každá ďalšia splátka bude uhradená najneskôr k 15.dňu príslušného kalendárneho mesiaca, posledná splátka bude v takej výške, aby došlo k uhradeniu celého dlhu. Ani k tomuto žalobca nepredložil dôkaz o doručení.

24. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 10.3.2016, kedy žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 1Co/311/2016-326 zo dňa 19.4.2017, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v § 4 ods. 2 tohto zákona neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 tohto zákona). Možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že neurčitosť niektorej z týchto zákonom stanovených náležitostí má ten účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je totiž dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzavretia zmluvy. Súd prvej inštancie však svoj záver o nesprávne uvedenej výške RPMN v predmetnej zmluve žiadnym spôsobom nezdôvodnil a ani nevysvetlil ako k tomu záveru dospel. V odôvodnení len konštatoval, že RPMN vo výške 17,46 % nie je uvedená správne, nakoľko táto mala byť vo výške 17,81 %. Za nesprávny

je však predovšetkým považovať záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu nesprávne uvedeného RPMN je potrebné celú zmluvu považovať za neplatnú, nakoľko tento nemá oporu v zákone. Za nesprávny možno považovať aj názor súdu prvej inštancie, že pre rozpor dojednaní zmluvných úrokov s dobrými mravmi treba považovať danú zmluvu v celosti za neplatnú. Pokiaľ by súd prvej inštancie dospel k záveru, že dojednanie o zmluvných úrokoch je absolútne neplatné, túto časť zmluvy je možné oddeliť od ostatnej časti zmluvy tak, ako má na mysli § 41 Občianskeho zákonníka. Preto úvaha súdu prvej inštancie o neplatnosti celej zmluvy z týchto dôvodov nemôže byť správna.

25. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

26. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

27. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného do 31.12.2008 (ďalej len „citovaný zákon“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

28. Podľa § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytovaním spotrebiteľského úveru, s výnimkou
  1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
  2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
  3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
  4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
  5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

29. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

30. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

31. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

32. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

33. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

34. Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

35. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

36. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

38. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

41. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

42. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

43. Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

44. Podľa § 57 Občianskeho zákonníka, dodávateľ nemôže požadovať od spotrebiteľa: a/ žiadne iné plnenia ako tie, ktoré sú dohodnuté v zmluve, b/ akékoľvek plnenia pred uzatvorením zmluvy alebo v dobe, v ktorej môže spotrebiteľ uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy podľa § 59.

45. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

46. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Podľa ust. § 497 Obch. zák. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

50. Podľa ust. § 502 Obch. zák. ods. 1, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

51. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovené (§ 101 - § 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

52. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

53. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

54. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

55. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 10b nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak došlo k omeškaniu pred 1. júlom 2010, výška sankcie za omeškanie spotrebiteľa sa riadi podľa predpisov účinných do 30. júna 2010.

57. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

58. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

59. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvoril, že dňa 16.12.2008 uzavreli účastníci konania Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička kedy žalovaná na jej základe odčerpala od žalobcu sumu 51.000,- Sk, t.j. 1.692,89 €, tento úver bol poskytnutý na obdobie 60 mesiacov, doba 60 mesiacov začala plynúť v deň pripísania peňažných prostriedkov úveru na účet stanovený dlžníkom a konečná splatnosť úveru bola 16.12.2013. Úver bol poskytnutý jednorazovým prevodom peňažných prostriedkov a pripísaním na účet stanovený v zmluve. Bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov na úver, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy 17,81 %, celkové náklady spojené s úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy v sume 22.973,- Sk/761 € a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver bola uvedená vo výške 19,92 %. V bode V. bolo dohodnuté úročenie pohyblivou úrokovou sadzbou, ktorá v deň uzavretia zmluvy bola 16,50 % ročne s tým, že táto sa mohla aj zmeniť v dôsledku zmeny úrokovej sadzby na iný typ úrokovej sadzby. K zmluve boli priložené informácie k predmetnému úveru, kde bolo zosumarizované kto je veriteľom, poskytovateľom spotrebiteľského úveru, ďalej celková výška a mena spotrebiteľského úveru, čerpanie spotrebiteľského úveru formou financovania na účet, výberu hotovosti z bankomatu alebo platbou za tovary a služby, splácanie spotrebiteľského úveru, s výškou mesačnej splátky: 1254,- Sk, počet mesačných splátok: 60, dátum splatnosti: 16.dňa v mesiaci, spôsob splácania: inkaso, spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere: a) splnením záväzku, b) odstúpenie od zmluvy veriteľom, c) odstúpenie od zmluvy dlžníkom, ďalej tam rozšpecifikované upozornenia na následky nesplácania, boli definované celkové náklady spotrebiteľa, ktorá kolónka bola prázdna, ďalej ročná úroková sadzba: 16,50 %, ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhov zmluvy o spotrebiteľskom úvere: 17,81 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru: 19,92 %, ako aj ďalšie informácie. Uvedená zmluva bola vyhotovená formou predtlača, pričom však údaje o konečnej splatnosti úveru, účet, na ktorý je potrebné úver splácať, celkové náklady spojené s úverom, priemerná RPMN boli do nej rukou vpísané. Zmluva bola podpísaná žalobcom aj žalovanou.

60. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne vec uzatvoril nasledovne:

61. Niet pochýb o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

62. Hlavný právny vzťah je však založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 258/2001 Z.z., ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Obč. zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi tromi zákonmi, prichádzajúcimi takto o úvahy (1. zákon o spotrebiteľskom úvere, 2. Občiansky zákonník, 3. Obchodný zákonník) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Obč. zákonníka.

63. To znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenasádza na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

64. Podľa § 879r veta prvá Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014.

65. Súd mal nepochybne za to, že v konaní sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je nevyhnutné aplikovať predpisy nie obchodnoprávne, ale občianskoprávne a to s poukazom na smernicu Rady Európskych spoločností č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 ako aj mnohých rozsudkov odvolacích súdov, medzi nimi rozsudky KS v KE sp. zn.: 3Co/556/2013, 6Co/222/2014.

66. Súd na základe žalobcom predložených listinných dôkazov vzal do úvahy uzavretie danej Zmluvy o hotovostnom úvere mPôžička zo dňa 16.12.2008, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej sumu 51.000,- Sk a túto zmluvu následne súd právne vyhodnocoval a podrobil sudcovskej kontrole, kedy posudzujúc obsah danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že táto zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona a preto podľa § 4 ods. 3 je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

67. Súd mal za to, že v zmluve je síce uvedená RPMN (náležitosť § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z.z.), avšak táto mala byť vo výške 17,46 %, nie 17,81 %. Túto skutočnosť súd zistil z výpočtu RPMN interaktívnou kalkulačkou prostredníctvom www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>, ktorý sken uvedeného výpočtu z danej webovej stránky bol súčasťou spisu (č.l. 258). Z uvedeného dôvodu súd aplikoval ustanovenie § 4 ods. 3 citovaného zákona a právne uzavrel, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

68. Ďalej súd dospel k záveru, že zmluva síce obsahuje ročnú úrokovú sadzbu úveru 16,50 % (náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. h/ zákona č. 258/2001 Z.z.), avšak aj táto je vo výške, ktorá je vyššia než priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk v uvedenom období a preto aj z tohto dôvodu je potrebné aplikovať ustanovenie § 4 ods. 2 citovaného zákona a považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3). Porovnanie výšky žalobcom požadovanej úrokovej sadzby a bežných priemerných úrokových sadzieb súd vykonal v zmysle tabuľky štruktúry úverov za rok 2008 získanej z www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> (č.l. 257).

69. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnúť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, predovšetkým treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

70. Keďže nikto, ani súd nemôže, ani nie je jeho úlohou nahrádzať kontraktálny proces a určiť presnú úrokovú mieru aká by prípadne medzi stranami bola v rámci udržateľných úrokov dohodnutá a výška zmluvného úroku prevyšuje akceptovateľnú výšku, súd túto časť zmluvy o úvere, t.j. dohodu o výške úroku vyhodnotil ako v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť tejto časti dojednania (§ 41 OZ).

71. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívame výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 137/2003 (Zo súdnej

praxe č. 62/2004) Najvyšší súd SR už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 OZ treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerance a morálneho charakteru konajúcich.

72. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty, a ktorý peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok NS SR z 26.4.2012 - 5Cdo 26/2011).

73. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úroku, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny za užívanie požičanej istiny), teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednaní stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky, čo odporuje dobrým mravom.

74. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

75. Nemecký BGH (Spolkový súdny dvor) vo svojom rozsudku z 13.3.1990 (AZ: XI ZR 252/89) vyhlásil úver s rozdielom o 12 percentuálnych bodov (12 percent) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný (v rozpore s ustanovením §138 BGB odsek 2 = občianskoprávna úžera) a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi.

76. Z rakúskej a švajčiarskej judikatúry:

K § 879 ABGB <http://www.jusline.at/879_ABGB.html> ods.2 č.4

Predovšetkým sú neplatné nasledovné zmluvy,

ak niekto využije (pozn. prekl. v zmysle vykoristí) ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyselnosť, neskúsenosť, alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere.

4Ob505/64 - Úžera spôsobuje neplatnosť celej zmluvy, nie len jej zakázanej časti.

3Ob592/77 - Znak skutkovej podstaty vykorisťovania predpokladá, že úžerník využije k svojmu obohateniu situáciu, ktorú nemusel sám spôsobiť, o ktorej však vedel alebo musel vedieť rovnako ako o nepomere plnenia a protiplnenia.

77. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi (rozs. NS ČR 21Cdo 1484/04), pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V danom prípade pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde aj čo len z nedbanlivosti (rozs. KS v Prešove 3Co 3/2011).

78. Ústavný súd SR v náleze z 28. februára 1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95 (Zbierke zákonov SR, čiastka 20, číslo 51/1995), ktorým rozhodol o nesúlade ustanovenia § 13 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb. s ustanovením § 658 ods. 1 OZ okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky (§ 658 ods. 1 OZ) predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi.

79. Súd teda zistil, že priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk pri stave úverov v domácnostiach pri úveroch spotrebiteľských a ostatných od 1 do 5 rokov predstavujú v decembri 2008 a potom pri nových úveroch sadzby 10,96 % a 13,59 %. Keďže tento úrok dojednaný medzi účastníkmi konania je vyšší než obvyklé úrokové miery v ostatných obchodných bankách, súd považoval túto od ostatného obsahu oddeliteľnú časť zmluvy za neplatnú, t.j. ako keby sa v zmluve vôbec nenachádzala a preto i na tomto mieste prichádzalo do úvahy použitie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., kedy súd celkovo posúdil úver za bezúročný a bez poplatkov.

80. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho záveru súd potom z harmonogramu splátok (č.l. 133) zistil presnú výšku každej jednotlivkej splátky istiny a mal za to, že ak žalovaná celkovo žalobcovi uhradila sumu 441,45 Eur (9x 41,63 Eur + 1x 66,78 Eur), uvedenou sumou zaplatila žalobcovi na tzv. „čistej“ istine (bez ostatných úrokov a poplatkov) 21 splátok + 0,02 Eur.

Výpočet:

1. splátka splatná 16.01.2009 - 17,13 Eur	11. splátka splatná 16.11.2009 - 20,62 Eur
2. splátka splatná 16.02.2009 - 18,14 Eur	12. splátka splatná 16.12.2009 - 21,58 Eur
3. splátka splatná 16.03.2009 - 20,64 Eur	13. splátka splatná 15.01.2010 - 21,21 Eur
4. splátka splatná 16.04.2009 - 18,68 Eur	14. splátka splatná 16.02.2010 - 21,51 Eur
5. splátka splatná 15.05.2009 - 19,67 Eur	15. splátka splatná 16.03.2010 - 23,73 Eur
6. splátka splatná 16.06.2009 - 19,22 Eur	16. splátka splatná 16.04.2010 - 22,14 Eur
7. splátka splatná 16.07.2009 - 20,20 Eur	17. splátka splatná 14.05.2010 - 23,07 Eur
8. splátka splatná 14.08.2009 - 19,17 Eur	18. splátka splatná 16.06.2010 - 22,78 Eur
9. splátka splatná 16.09.2009 - 20,05 Eur	19. splátka splatná 16.07.2010 - 23,69 Eur
10. splátka splatná 16.10.2009 - 21,01 Eur	20. splátka splatná 16.08.2010 - 23,43 Eur
21. splátka splatná 16.09.2010 - 23,76 Eur	
Spolu	441,43 Eur

81. Súd sa vysporiadaval aj s námietkou premlčania vznesenou žalovanou a mal za to, že nakoľko žaloba bola podaná dňa 14.3.2013, potom pri použití § 101 OZ všetky splátky do 14.3.2010 sú premlčané v 3-ročnej premlčacej lehote. Nárok žalobcu následne súd posúdil, že je dôvodný len za obdobie od 14.3.2010 do času rozhodovania súdu.

82. Nakoľko v sume 441,45 Eur žalovaná vlastne uhradila 21 splátok až do 16.09.2010, súd potom priznal žalobcovi žalovanou neuhradené splátky počnúc uvedeným dátumom, t.j. od 22. splátky splatnej 15.10.2010, pričom istina tejto mesačnej splátky bola v tomto prípade 24,66 Eur, od ktorej sumy súd odpočítal 0,02 Eur (ako čiastočnú úhradu už na splátku č. 22). Takto prvá dlžná suma dohodnutej splátky č.22 ku dňu rozhodovania súdu bola vo výške 24,64 Eur. Následne súd priznal žalobcovi všetky ostatné splátky do odstúpenia od zmluvy dňa 4.10.2011 v celkovej výške 316,34 Eur aj s príslušným úrokom z omeškania. Súd pri stanovení dátumu odstúpenia od zmluvy (pri neexistencii doručenky) vychádzal zo zhodných prednesov strán sporu, že sa tak udialo ku dňu 4.10.2011. Od tohto dátumu už súd priznal žalobcovi sumu zvyšnej istiny (bez úrokov a bez poplatkov) vo výške 934,53 Eur.

Žalobcovi priznané splátky istiny:

22. splátka splatná 15.10.2010 - 24,64 Eur
23. splátka splatná 16.11.2010 - 24,44 Eur
24. splátka splatná 16.12.2010 - 25,32 Eur

25. splátka splatná 14.01.2011 - 25,13 Eur
26. splátka splatná 16.02.2011 - 25,48 Eur
27. splátka splatná 16.03.2011 - 27,37 Eur
28. splátka splatná 15.04.2011 - 26,23 Eur
29. splátka splatná 16.05.2011 - 27,08 Eur
30. splátka splatná 16.06.2011 - 26,97 Eur
31. splátka splatná 15.07.2011 - 27,81 Eur
32. splátka splatná 16.08.2011 - 27,74 Eur
33. splátka splatná 16.09.2011 - 28,13 Eur
Spolu 316,34 Eur
+ od odstúpenia od zmluvy suma 934,53 Eur = 1.250,87 Eur

83. Súd mal za to, že žalovaná obdržala od žalobcu úver vo výške 51.000,- Sk / 1.692,89 Eur, na ktorú sumu učinila úhrady 441,45 Eur, kedy súd vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie o úvere bez úrokov a bez poplatkov priznal len rozdiel daných súm 1.250,87 (prípadný nesúlad v sume v centoch je spôsobený zaokrúhľením jednotlivých splátok istiny).

84. Súd posudzoval aj výšku požadovaného úroku z omeškania 9% ročne a mal za to, že táto je v súlade so zákonom, nakoľko žalobca ku dňu omeškania s plnením jednotlivých dlžných súm (splátok) bola sadzba ECB 1%, čo za použitia § 3 nariadenia vlády predstavuje 9% ročne.

85. Vzhľadom na všetky vyššie spomenuté skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom žalobe v časti vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

86. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

87. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

89. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcovi, ktorý bol vo veci úspešný čiastočne priznal náhradu trov konania v rozsahu 60 % podľa pomeru jeho úspechu (80%) a neúspechu (20%), s tým, že o konkrétnej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).